

Längre tid av sjukdom

37.

En vacker sommardag Du somnade stilla
ej sjukdom och oro nu mer gör Dig illa.
Skön blir vilan som graven ger,
gott att veta att Du ej lider mer.

53.

Det är en tröst, som Gud oss ger,
att den vi älskar ej lider mer.

63.

Du somnade stilla
Från oro och smärta
När vintern så sakta går över
till vår
Och lämnar ett tomrum så
stort i vårt hjärta
När Du i den eviga vilan går.

71.

I den tysta lugna griften
fri från plågor vilar Du,
inga stormar, inga skiften
stör Din ljuva slummer nu.

73.

Slumra ljuvligt från all smärta
Sov min kära vän i frid
Snart skall morgonsolen flöda
Från en himmel ljuv och blid
Då skall Herren kalla Dig
upp till evig, frid till sig.

85.

Aftonklockan länge klämtat
Kvällens skymning fallit på
Lågan länge sakta flämtat
Nu till vila du fått gå

89.

Stilla, så stilla, Du somnat
din smärta så tåligt Du bar.
Flitiga händer har domnat
men Ditt ljusa minne står kvar

100.

Jag böjer mitt huvud i bön,
att Du får en vila så skön.
Fri från plåga och smärta.

105.

Mot vinterns slut Du somnat stilla
Ej sjukdom och oro mer gör Dig illa
Skön är vilan som graven ger
Gott att veta Du lider ej mer

113.

Borta är lidandet, torkad är tåren,
hård var Din prövning men vilan är skön.
Svårt är att skiljas, här nere på jorden -
himlen Dig giver en sällare lön.

120.

Tyst det är bland skog och berg
Stilla får Du vila
Smärtan nu ej når Din bädd
Vila ljust och stilla

153.

Tålig var Du intill slutet
Hoppet höll Du alltid kvar
Minnet skall förbli i ljuset
Minnet av hur god Du var

178.

Stilla, så stilla Du kära nu slumrar
Bort från sjukdom och strid
Stor är vår saknad, men dock vi Dig unnar
Vila i frid

198.

Du somnade stilla när resan var slut
Från allt som dig plågat du nu vilar ut.

199.

Nyss med livets egen låga
släcktes äntligen Din plåga
Friden som Du sökt och funnit
Här, har Du nu vunnit.

200.

Du somnade stilla då färden var slut
Från allt vad Du lidit Du nu vilar ut.
I tacksamt minne hos oss skall Du bo.
Vi alla Dig unnar, vila i ro.

208.

Klockorna ringa och aftonsolens strålar
Följa Dig till porten av kristall
Slut är Din vandring och Du salig vilar
Ingen smärta mer Dig plåga skall

229.

Hur skönt är att vila när dagen är slut
Hur skönt är att somna från lidandet ut
Det susar så sakta en sorgesång
i träden därhemma där Du bott en gång

232.

Slut är smärtan Du funnit frid
Men lämnar hjärtan som saknar Dig

234.

Aftonklockan länge klämtat
Kvällens skymning fallit på
Lågan länge sakta flämtat
Nu till vila Du fått gå

236.

Att dö kan inte vara farligt
När livet bjudit på en hårdhänt strid
Att somna in, att bäras bort helt varligt
Kan inte vara mer än stilla frid.

272.

Stilla så stilla du vilar
Smärtorna lagt sig till ro
Själen mot rymderna ilar
att i skönare världar bo.

290.

I höstvindens sus du somnat stilla
Ej sjukdom och oro mer gör dig illa
Skön är vilan som natten ger
Skönt att veta du lider ej mer